

CRÒNICA D'UN MES

EN RECORDANÇA

FA just vint anys, concretament el dia 21 d'octubre, dilluns, a tres quarts i cinc de dotze del matí, moria a Barcelona el qui fou abat de Montserrat Don Aureli M^a. Escarré. "Abat restaurador de Montserrat, servent fidel fins a morir de l'Església de Catalunya" (tal com diu l'epitafi escrit sobre la làpida on reposen les despulles, a la cripta del Monestir). Vull aprofitar aquesta plana de "Roquerols" per retre un petit homenatge al qui "... el poble, aquells homes i aquelles dones de la terra que l'Abat aureli havia acollit tantes vegades en moments de joia i en moments d'angoixa, el poble l'anomena dretament des de llavors: l'Abat de Catalunya" segons escrivia el P. Prior del Monestir de Cuixà, Oleguer Porcel.

Crònica de la seva mort escrita en aquella època. Una notícia de premsa, provinent de Montserrat, feia saber, el 15 d'octubre, l'arribada a Barcelona del pare abat Aureli M^a. Escarré, malalt. L'havien acompanyat en l'avió, des de Milà (on havia estat exiliat durant els últims anys de la seva vida) el pare abat Cassià (actualment Abat de Montserrat des del 1966) i el metge Antonio Gianni, que l'havia assistit a Viboldone i que l'havia fet ingressar a l'hospital dirigit per ell a Cuggiono. L'abat quedà internat en una clínica de Barcelona.

No obstant la sol·licitud de l'equip mèdic encapçalat pel doctor Valls Rovira, l'antic metge personal i gran amic del pare abat, la malaltia s'agreuà ràpidament. La nefritis inicial, acumulada als mals de sempre (entre altres era diabètic) s'havia complicat

amb una afecció hepàtica. Les coses es precipitaren, fins i tot més depressa que no ho havien fet pensar els pronòstics més pessimistes.

"Prop de deu mil persones assistiren a donar l'últim adeu al pare abat Escarré"

Les despulles de l'abat traspasat varen romandre, en atenció a les peticions dels fidels que volgueren pregar per ell i venerar-lo, abans no fos pujat a Montserrat, fins el dimarts dia 22, al monestir de les benedictines de Sant Pere de les Puel·les a Sarrià. A dos quarts de vuit del vespre, del dia 22, fou organitzat el trasllat a Montserrat. L'estimació del poble envers el pare abat esclatà amb tota la seva força i motivà una vibrant conducció a peu fins a la plaça de Sarrià en la que hi assistiren prop de deu mil persones.

Després es formà la comitiva d'autos per al trasllat a Montserrat. Anava precedida per un esquadró de la guàrdia urbana motoritzada, el qual, a la sortida del terme de Barcelona, fou substituït per una parella de motoristes de carretera.

Avui dia llegint aquesta crònica pot semblar que les autoritats dependents de l'Estat, oferien els seus serveis d'honor al pare abat Escarré. Res tan lluny de la veritat. El servei que oferien les forces de seguretat no era d'honor sinó de repressió en el cas que hi hagués hagut algun aldarull.

El pare abat Cassià va rebre ordres explícites de governació a fi que el trasllat

fos efectuat amb el màxim secret i discreció possible i que no es donés a l'acte cap tipus de connotació política-catalanista. Obviament el pare abat Cassià s'hi negà rotundament, aconseguint que tot el poble de Catalunya estigués al costat del seu abat en l'últim adeu.

"El govern de la dictadura volia que ningú sabés res de la mort del pare Escarré"

Per tal que el jovent d'avui, els que tenen menys de vint-i-cinc anys i no ho van viure, tinguin una idea de com anava l'odi envers Montserrat i Catalunya durant la dictadura del general Franco, cal fer esment a tall d'exemple, i com aquest s'en podrien explicar un bon grapat, que el director de l'avui desaparegut diari "Tele-Expres", Manuel Ibañez Escofet, fidel devot de Montserrat i amic íntim del pare abat Aureli, va rebre l'ordre en la que es prohibia de publicar ni una sola ratlla que fes referència a la vida i mort del pare abat Escarré. Desconec qui signava l'ordre, però cal dir que les publicacions i la censura depenien del "Ministerio de Información y Turismo" quin ministre responsable era aquest personatge que avui es defineix com a demòcrata de tota la vida, Manuel Fraga Iribarne. Sense comentaris (continuarà).

Xavier Porcel

Patronat Municipal de Cultura i Esbargiment

FESTA MAJOR D'HIVERN '88 - 26 i 27 de novembre del 1988

DISSABTE, 26 de novembre

- 16h. BICI-XOCOLATADA
Lloc: La Placeta - Organitza: Esplai La Roca
- 18h. INAUGURACIÓ EXPOSICIÓ D'ESCULTURES DE JORDI OCHOA. Lloc: Sala Munic. d'Exposicions. Organitza: P.M.C.E.
- 22h. CONCERT DE FLAUTA TRAVESSERA i GUITARRA a càrrec de Claudi Arimany i José Luís Lopategui. Lloc: Església de Sant Sadurní
Org.: P.M.C.E. Col·labora: Diputació Barcelona.

DIUMENGE, 27 de novembre

- 18h. CANT CORAL acompanyat de COBLA i CONCERT DE SARDANES a càrrec de la Unió Coral CENTRE i ENERGIA i la Cobla GENISENCA.
Org.: Agrupació Sardanista i Unió Coral
Col·labora: P.M.C.E.

Amb la col·laboració de:

Diputació de Barcelona
Servei de Cultura

Estètica i Bellesa

JUDIT

Tractaments facials i corporals
Depilació elèctrica i a la cera
Servei de sauna i banyera SPA
Solarium U.V.A.

Hores a convenir: Tel. 842 03 74
Cervantes, s/n. - LA ROCA

Assegurances MUSAP

MUTUALIDAD D'ASSEGURANCES GENERALS

ASSEGURANCES D'AUTOMÒBILS,
D'INCENDIS, DE VIDRES, DE ROBATORI,
DE RESPONSABILITAT CIVIL GENERAL,
D'ACCIDENTS INDIVIDUALS, AGRARIES
COMINADEZ, ETZ.

Oficines Centrals: Via Laietana, 20 àtic
Tels. 315 23 12 - 51 1315 24 12

BARCELONA

AGENTS: GERMANS LEON MIRO: Delegació Comarcal
Clavé, 18 - Tel. 842 00 14 - LA ROCA DEL VALLÈS